

PROSINEC 2015

V tomto čísle si přečtete:

- ❖ co je čtenářská dílna
- ❖ jak se hraje Shadow Fight 2
- ❖ že si můžeme hrát i v pravěku
- ❖ několik povídek od našich redaktorů
- ❖ o sportovních úspěších naší školy
- ❖ ukázky z prací našich spolužáků
- ❖ jak ve škole slavíme Halloween
- ❖ pár vánočních vtipů

Vyluštíte si:

- ❖ vánoční osmisměrku
- ❖ vánoční křížovku

- „Mámo, cítíš to? Vůně vanilky, vánočního cukroví...“
„Cítím, cítím. Ti sousedi se ale mají!“
- „Mami, můžu mít na Vánoce psa?“
„Na to zapomeň! Budeš mít kapra jako ostatní.“
- O Štědrém dnu volá Franta svému kamarádovi: „Pepo, nemáš dneska na půl dne čas?“
Kamarád se diví: „Zrovna dnes, proč???“
„No já jen, že mám doma postavený betlém a chybí mi tam osel...“
- Pepíček u stromečku: „Ty všechny dárky pod stromečkem mi přinesl Ježíšek?“
„Pochopitelně, kdo jiný?“
„To znamená, že vy jste se na mě zase vykašlali?“
- Povídají si dva kapři a jeden se ptá druhého: „Věříš na život po Vánocích?“

DÁME GÓLA, DÁME

V tomto čísle jsme se rozhodli vás informovat o **sportovních úspěších naší školy**. Ačkoliv nejsme sportovně zaměřená škola, toto pololetí se nám pořadu daří. Obzvláště jsme hrdí na výsledky našich **florbalistů a fotbalistů**.

Vše začalo **14. října**, když chlapecké družstvo ve složení Marek Hrbek, Matěj Jindáček, Petr Wolf, Adam Houska, Jakub Beran, Pavel Sobotka, Jakub Kvapil, Radek Havelka, Šimon Bartoš, Lukáš Kilián, Ondřej Fabián Vít Mácha **zvítězilo v okrskovém kole žakovského turnaje v minifotbalu**.

Tímto se družstvo kvalifikovalo do okresního finále, které proběhlo **21. října** a ve kterém obsadilo neuvěřitelné **druhé místo**. **GRATULUJEME!!!**

Tým ovšem úspěchy našich borců neskončily. **22. října** se totiž uskutečnilo okrskové kolo **Poháru hejtmana Středočeského kraje ve florbale**. Naši hráči v něm získali **první místo**.

10. listopadu se v Mladé Boleslavi uskutečnilo **krajské kolo ve florbale O pohár hejtmana Středočeského kraje**, v kterém jsme skončili **šestí**.

Naši školu reprezentovali: Vojtěch Panuška, Štěpán Böhm, Ondřej Vázler, Tomáš Obermajer, Tadeáš Stibor, Daniel Petřík, Jiří Brožík, Filip Fenyk, Pavlína Housková, Marie Kuchařová

A jak to bylo dál?

23. října se družstvo dívek ve složení Zuzana Sirotková, Jana Krotilová, Adriana Malá, Juhászová Karolína, Veronika Beranová, Ester Maunová, Eliška Dragounová, Lucie Kubešová, Alena Plíhalová, Alena Debnárová a Markéta Jelínková a družstvo chlapců ve složení Filip Cinkl, Matyáš Dnec, Matyáš Kalbáč, Tomáš Kudrna, Karel Holman, Ladislav Ujazdovský,

Jakub Jindáček, Lukáš Forejt, Dominik Slíva, Štěpán Píša a Šimon Rys zúčastnilo okrskového kola ve florbalu.

Dívky obsadily 3. místo ve a chlapci se umístili na prvním .

A ještě to nekončí

6.listopadu jsme se zúčastnili **okrskového kola** turnaje ve florbalu. Dívčí družstvo ve složení: Lenka Eremiášová, Eliška

Lohrová, Anna Příbylová, Nikola Kobíková, Magdaléna Žižková, Marie Psíková, Kristýna Šrajnová, Tereza Zoulová a Kristýna Kajgrová se umístilo na **čtvrtém místě**.

Družstvo chlapců ve složení: Marek Hrbek, Ondřej Fabián, Jiří Hadamovský, Jakub Brajer, Jakub Beran, Petr Novobilský, Vojtěch Fiala, Tomáš Bureš, Petr Wolf a Adam Tůma dokázalo všechny své soupeře porazit a v turnaji **zvítězit**.

Kvalifikovali se tak do **okresního kola**, které se uskutečnilo 20.listopadu. V tomto turnaji **také zvítězili** a **postoupili** do **krajského kola**, v němž se utkají s nejlepšími týmy z celého Středočeského kraje.

A na konec 13.listopadu jsme **zvítězili** v turnaji **Think Blue Cup** – v okresním kole žáků 1. – 5. tříd ve florbale.

Halloween je **lidový svátek**. Slaví se **31. října**. Jeho tradiční barvy jsou **černá a oranžová**.

Děti se oblékají do strašidelných kostýmů a chodí od domu k domu s tradičním pořekadlem „**Trick or treat**“ (koledu, nebo vám něco provedu) a koledují o sladkosti.

Tradičními znaky Halloweenu jsou vyřezané dýně se svíčkou uvnitř, dále čarodějky, duchové, černé kočky, košťata, oheň, přišery, kostlivci, sovy, atd.

Svátek se slaví většinou v anglicky mluvících zemích, převážně v **USA, Kanadě, Velké Británii, Irsku, Austrálii, Novém Zélandu** a v Dobříši v naší škole

Naši redaktoři se byli podívat ve třídě 4.C, jak taková „Halloween výuka“ vypadá.

Děti se převlékly do kostýmů a učení mohlo začít.

Při **matematice** například zjišťovali, kolik upírů vylézá z hrobů za úplňku, kolik utratily čarodějnice za nákup na lektvar mládí nebo kolik muřích nožek si čarodějnice vydělaly za prodej dýní. Při **českém jazyce** pracovali s textem, kde vyhledávali informace o tomto svátku.

V **anglickém jazyce** si obohatili slovní zásobu o strašidelná slovíčka a povídali si o zvycích v anglicky mluvících zemích.

PLOUTVE

Ahoj, já se jmenuji Amanda. Jsem prostě obyčejná holka, nebo spíš byla jsem. Teď mě určitě postrádají. Nejsem doma. Nejsem ve škole. Jsem na nejnepravděpodobnějším místě na světě – pod vodou.

Konkrétně v Černém moři. Proč? Sama nevím. Taky jsem obklopena strašně divnou společností. Chcete vědět jakou? Tak si přečtěte můj příběh. Není moc dlouhý. Držte se, příběh začíná!

Vstávám vždy v osm hodin. Otravné? Ani ne. Škola mi začíná až v devět. Školu mám naproti domu. Ale vůbec mě nebaví. Kamarády sice mám, ale jsou na prázdninách. Chodím totiž do letní školy. To je hodně velká otrava.

Rodiče se mnou ani nemohou někam jet. Skoro vždycky jsou pryč. Mají sice vzrušující práci, ale se

mnou skoro žádný čas netráví. Jsou totiž hledači pokladů.

Vychovává mě kmotr Barney. Toho mám hodně ráda. Chce mi k narozeninám dát auto! Řidičák jsem si už udělala, takže zbývá jenom auto. Prý bude nějaké luxusní. V to taky pevně doufám. Dneska je sobota, proto do školy nejdu.

Ozývá se tukaní na dveře.

„Dále.“ Kdo to asi může být? „Ahoj Am. Jak se dneska máš?“ To je jenom Barney. „Ahoj Barney, docela dobře a ty?“ zeptala jsem se. „No znáš to, vím, že jsem přišel brzo, ale taky vím, že ti to udělá radost.“

„A co?“ zeptala jsem se.

„No vím, že tě nebaví škola, a tak jsem si říkal, že tě zbavím trápení,“ zazubil se na mě.

„Jak to myslíš?“

Ale na odpověď jsem ani nemusela nečekat a vyběhla jsem na zahradu. A hádejte, co tam bylo: nové nablýskané auto!

Bylo to úplně nové luxusní Ferrari!

„Strejdo díky, díky, díky!“
úplně jsem skákala nadšením.

„No já jsem věděl, že ti to udělá radost.“ Usmál se na mě. „Tak šup, projed' se.“

To mi nemusel říkat dvakrát.

Jelo se mi v něm přímo báječně. Zatačky bralo ostošest, ani jsem nestihla napočítat do dvou. Brzdilo taky suprově. Ne jako ty auta z autoškoly.

Jela jsem až k moři. Samozřejmě ne až na pláž, jenom na silnici kolem moře. Ale najednou mi do cesty vlítlo auto! „Nejezdi na silnici, když neumíš řídit!“ Na nadávání ale bylo pozdě. Dostala jsem smyk, když jsem se mu snažila vyhnout. Prorazila jsem zábrany a už jsem padala do hlubin moře...

Padala jsem hlouběji a hlouběji do moře. Na vyprošťování nebyl čas. Voda už byla všude. Měla jsem jí u krku. Ani jsem se nestačila pořádně nadechnout. Všude to bylo temnější a temnější. A najednou jsem věděla, že mě nic nezachrání, že tu umřu.

Nebyla to pravda. I když to bylo nemožné, někde jsem ležela. Pomalu jsem otevřela oči. Byla jsem v podivném sále. Chtěla jsem zakřičet, ale z pusy mi vyletělo jenom pár bublinek. To je divné.

Podívala jsem se na ruce. Věděla jsem totiž, že je tady něco v nepořádku. Místo rukou mám plovací blány! Chtěla jsem vykřiknout, ale vyšlo zase pár bublinek.

„Klid, to je normální.“ Ten hlas byl stejný, jako mám já. Prudce jsem se otočila. Za mnou stál kluk. Nebo alespoň si myslím, že to byl kluk. Měl také plovací blány a... a ploutvi!

Rychle jsem se podívala dolů. „Já mám taky ploutvi!“ zase bubliny.

Moje ploutev byla tyrkysová a konec měla do fialova. Byla moc krásná. Jeho byla tmavě modrá s náznaky žluté.

Ten chlapec jako by mi rozuměl. „Jsem James, spadla jsi sem k nám z hladiny,“ začal

vysvětlovat, „ale je to divné, protože tady jsi v říši vodoušovců. Jak to, že jsi tady a jsi stejná jako my?“ Z jeho úst vyšli taky bublinky.

Ale kupodivu jsem mu rozuměla. „ Já jsem člověk. Určitě to je jenom sen. Nebo

snad takhle vypadá posmrtný život?“

„Člověk rozhodně nejsi, jinak by si neměla ploutev“ odpověděl. To je pravda, to bylo nevysvětlitelné

„ A jméno?“ „Amanda.“ Doufám, že si na ty bublinky zvyknu.

„Tak dobře Amando, provedu tě tady.“ Usmál se na mě. Nemohla jsem si pomoci, ale ten úsměv byl tak krásně hřejivý. Neubránila jsem se taky úsměvu. A tak jsem šla, vlastně plavala za Jamesem. Bylo mi v tu dobu úplně jedno, kdo jsem, ale byla jsem šťastná.

Barbora Vitásková

Shadow Fight 2

Shadow Fight 2 je jedna z mých nejoblíbenějších her. Ptáte se, co je to Shadow Fight 2? V Shadow Fight 2 hraješ jako stín, Shadow, a musíš se probíjet různými úrovněmi. Po každé vyhrané úrovni odemkneš nové zbraně, brnění a schopnosti (kouzla a házečí zbraně) a můžeš se naučit nové triky. Každá úroveň proti tobě postaví mistra bojovníka a jeho ochránce a nebo učedníky, kteří se od něj chtějí učit triky a kouzla a nechtějí, aby si jejich mistry porazil v boji. Čím vyšší úroveň, tím lepší zbraně, ale taky obtížnější mistři a ochránci. První mistr je Lynx a když ho porazíš, otevrou se ti házející zbraně. Druhý mistr je Hermit a když porazíš Hermita odemknou se ti kouzla. Celkem je asi 6 mistrů, ale nevím to jistě, protože jsem to ještě nedohrál do konce.

Shadow Fight 2 velice doporučuji!

Chcete si hrát v pravěku?

Přemýšleli jste někdy, jak se žije v pravěku? Zajímá vás to? Tak my vám o tom budeme vyprávět!

Asi 10 kilometrů od Berouna se nachází tajemný zámek Nižbor. Již šestou sezónu se zde pořádá interaktivní program „Pravěk hrou“. Je určen pro děti základních škol, které se mohou seznámit s každodenním životem lidí v pravěku.

Naše třídy 5. A, 5.B a 5.C se tam v pondělí 26.10. vydaly, aby zjistily, jaké to tam je. Nejdřív jsme se dozvěděli, jak se tkalo oblečení z kytek a vlny a jak se barvilo. Potom jsme vyzkoušeli, jak se vyráběly nástroje z kamene. Poté následovalo pečení starověkých placek, při kterém jsme mleli zrnka pšenice na kameni, míchali těsto a tvarovali placky. Byly moc dobré 😊. Po pečení následovalo střílení z kuše, střílelo se na obrázky prasete, srnky a bažanta. Následovalo vystoupení kováře, který nám ukazoval, jak se dělaly šperky. Na závěr nám paní archeoložka vyprávěla o vykopávkách. Byl to krásný výlet.

Více informací naleznete na www.zameknižbor.cz.

Napsali jste neobvyklou slohovou práci? Vytvořili jste pěkný projekt? Nebo jste snad namalovali nějaký zajímavý obrázek? Pak tedy neváhejte a přijďte za námi. V našem časopise rádi tyto výtvary otiskneme.

V tomto čísle Omegáče jsme se rozhodli zveřejnit velmi pěkné líčení od žáka z 8. Třídy.

Zima 1838

Zima, ledová dáma s krásným úsměvem, ale chladnýma očima.

Její tvář je zvrásněná čerstvými hroby. Ve svém rouchu z ledu a sametu s vyšitými tvářemi umrzajících lidí. Mrchožrouti mají hody a hrobníkova lopata ojiněná mrazem se pohybuje stejně neúnavně, jako vesmír rotuje ve věčné spirále. Paní zima mnoho lidí přikrývá ledovou peřinou, ti lidé se vícekrát neprobudí.

Lidé o své budoucnosti neví ani to, jestli nazítří procitnou. Děti stloukají kříž k hrobu rodičů, kteří umrzli. Nálada je stejně tmavá jako krkavci, kteří sledují a krákají urážky na žijící.

Boháči ve věžích ze slonoviny pokrytých jinovatkou sledují, jak jejich služebníci s bolestnými grimasami umírají a jdou v ústrety osobě oděné v černý háv.

Zima je období mnoha bolestí i utrpení. Avšak žádná zima není věčná a jarní slunce rozjasní tváře lidí, že přežili další zimu.

Sosič a let hrůzy

Když přišel dopis, věděl, že má zaplatit elektřinu.

Byl to Sosič. Jakýsi kříženec člověka a původního domorodce z planety Vagabundola, na které také současně žil.

Žil zde již dlouho, ale upomínka na zaplacení elektřiny mu nepřišla ještě déle. Hlavně proto, že po osvobození továrny na prasečí ocásky měl doma ve sklepě prasečí elektrárnu. Stovky prasat tam běhají v přerostlých kolech pro křečky. Elektrárna mu generovala energii tak akorát, ale po tom, co si koupil novou „úspornou“ lednici s ledovačem, mu již nestačila.

Rarita, pomyslel si Sosič, a hodil dopis na hromadu kuriozit mezi jeho čítanku z první třídy a triko Michaela Jacksona, které koupil na bleším a zblešeném trhu.

Od té doby k němu pořád chodí deratizátoři.

Podíval se na další dopis, co mu došel. Byl od dopravní společnosti Lanza. Společnost lanza dříve vyráběla prací prášek. Z pracího prášku se poučili, a tak začali vyrábět pneumatiky. Pak začali poskytovat pojištění a nakonec skončili u meziplanetární dopravy.

Zítra v 5 ráno měl letět na planetu Plážulan, ale v dopise stálo: „Omlouváme se, ale stávkujeme, takže váš let byl zrušen. Na vrácení peněz zapomeňte, protože kdybychom pokaždé vraceli peníze, nebyli bychom tam, kde jsme teď. Sosič se naštval.

Ale pak dostal nápad.

Pokračování příště...

Temno

V dáli zavyli vlci. Třesu se po celém těle. Ležím na zemi v lese. V neznámém čase. Na neznámém místě. Neovladatelný strach mi prostupuje celým tělem. Měla bych se vrátit domů. Můj domov však zničili vlci. Vrátím-li se, zabijí mě. Jsem vůči vlkům naprosto bezbranná. Nezbývá mi nic, než najít civilizaci. Pomalu se posadím. Určuji z jaké strany je slyšet vytí. Řekla bych, že ze severu. Vydávám se tedy na jih. Pryč od vlků. Les je dost hustý. Dává mi práci se vymotávat z trní a výhonků rostlin, které jsou všude kolem. Je tma, nevidím na krok, takže se lehce stane, že zakopnu. Trvá mi nejméně hodinu, než konečně docházím na kraj lesa. Usuzuji, že jsem se dostala do šestnáctého nebo sedmnáctého století. Místo aut tu jezdí kočáry tažené koňmi, místo paneláků tu jsou útulné domečky.

„Oh, good evening lady. Can I help you? Takže jsem v Anglii. V sedmnáctém století. Bezva. Ještě, že jsem se učila i angličtinu. „No, thank you.“ |

Mladík se mi ukloní a jde si dál svou cestou. Co jen budu dělat? Jsem v Anglii bez peněz. Za mnou se ozve temné vrčení. Zprudka se otočím. Z lesa se na mě upírají dvě žluté oči svítící jako reflektory. Vlk. Vycítil mojí stopu. Několika mohutnými skoky se dostává na cestu přede mě. Velký černý chundelatý vlk na mě vrčí a cení zuby. Zaječím a doufám, že mě někdo uslyší. Vlk se připravuje ke skoku. Znovu zaječím, ale je pozdě. Vlk po mně skočí a přišpendlí mě k zemi. Ječím a v zoufalství mu vytrhávám chomáče srsti. Vlk rozevře tlamu a zakousne se mi do krku...

S trhnutím se probudím. Byl to jen sen! Jen sen. Jsem celá zpocená a vyděšená. Dost živý sen. Podívám se dolu na své ruce. Křečovitě v nich svírám chomáče černých chlupů. Otázkou je, byl to opravdu jen sen?

Osmisměrka

Vyškrtejte slova a zjistíte, jak se anglicky řekne dárek.

P	S	Ý	R	S	P
E	M	U	U	T	O
S	M	R	K	R	K
K	A	K	A	O	O
K	U	S	E	M	S
S	D	Á	R	E	K
K	L	O	K	A	N
E	C	I	P	O	E
L	N	A	V	I	N
T	V	R	Z	T	S

K jako kos

D jako Dopis

E jako Emu

Ivan	Kelt	Suk	Tvrz
------	------	-----	------

VÁNOČNÍ KŘÍŽOVKA

15.

14.

11.

3.

13.

6.

1. Svátky v prosinci

2. Postava ze sněhu

4. Poslední měsíc v roce

5. Co padá v zimě

7. Čertův kolega

8. Vánoční ryba

9. Poslední den v roce

10. 24.12.

12. Vánoční píseň

16. Příloha ke kaprovi

V tajence zjistíte, jak se řeknou anglicky vánoční koledy.

Naše škola přijala výzvu a zapojila se do **projektu Čtenářské dílny** v rámci Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost. Projekt Čtenářských dílen by měl napomoci **rozvoji čtenářství a čtenářské gramotnosti dětí**. Současná velmi široká nabídka volnočasových aktivit totiž způsobuje úpadek zájmu dětí o čtení.

A jak vypadá taková čtenářská dílna v praxi? Na to jsme se byli podívat v 6. C.

ČTENÁŘSKÁ DÍLNA

- Čtenářská dílna probíhá pravidelně každý týden v úterý v hodině českého jazyka a literatury.
- Žáci si před hodinou připraví knihu, kterou právě čtou (donesenou z domova nebo zapůjčenou od paní učitelky).
- Žáci se musí řídit následujícími pravidly:
 1. Musíte číst po celou dobu.
 2. Nikoho nevyrušujte.
 3. Žádné přestávky na záchod a pití.
 4. Vyberte si knihu nebo text na čtení před začátkem čtenářské dílny.

5. Během minilekcí naslouchejte.

6. Můžete sedět pohodlně kdekoli.

- Na začátku hodiny paní učitelka napíše na tabuli zadání úkolu, který mají žáci při čtení sledovat a poté zapsat do sešitu.
Při hodině, kterou jsme navštívili, měli čtenáři za úkol sledovat a popsat nějaký příjemný či nepříjemný zážitek, který postava v jejich knížce zažila.
- A pak už následuje to, na co se všichni těší nejvíce – vlastní čtení. **A sedět mohou žáci opravdu kdekoliv.**

Doplňuj přísloví:

1. Bez práce nejsou.....
OKČÁEL
2. Co tě nezabije,.....
OT ĚT ÍOSPÍL
3. Co oči nevidí,.....
OT EDCSR BNLEÍO
4. Co na srdci,.....
OT AN ZAYJUK
5. Hlad má velké.....
ČOI
6. Chybami se
LOČĚKV ČUÍ
7. Jaký otec,.....
AOVÝTK NSY
8. Kam nechodí
slunce,.....
ATM OCHÍD ÉALŘK
9. Všude dobře,.....
ODMA JELÉNEP
10. Ranní ptáče.....
ÁDL OÁČEDSK
11. Práce kvapná.....
LÁMO TAPÁLN

- Na posledních deset minut se pak žáci vrátí do lavic do třídy a sdělují si své poznatky. Nejprve tuto činnost provádějí ve vylosovaných dvojicích a poté vybrané dvojice popíší to, co se dozvěděli, celé třídě.
- Čtenářská dílna děti moc baví. Vždy se těší na další hodinu ☺

ČTENÁŘSKÁ DÍLNA